

ת"פ 59687/06/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 59687-06-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
	נגד
	פלוני (עציר)
	הנאשמים

גזר דין

רקע:

1. הנאשם הורשע, על-פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות **הפרת צו פיקוח**, לפי סעיף 22(א) לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, תשס"ו-2006 (להלן: "חוק ההגנה"); איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); **היזק בזדון**, לפי סעיף 452 לחוק; **תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק; **הפרעה לשוטרי**, לפי סעיף 275 לחוק.

2. על-פי עובדות כתב האישום, בתאריך 24.12.20 היה הנאשם נתון תחת צו פיקוח, שאחד מתנאיו הוא איסור צריכת אלכוהול.

בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום התגורר הנאשם עם אמו, המתלוננת, בביתם בנתיבות.

ביום 21.06.22, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה ובסמוך לשעה 12:00, שהו הנאשם ואמו בביתם.

הנאשם טען, כי המתלוננת לקחה דבר מה מחדרו ודחף אותה בשתי ידיו. המתלוננת נפלה על הספה. בתגובה אמרה המתלוננת כי תזמין משטרה והנאשם יצא מהבית.

לאחר האמור בשעה ובמקום שאינם ידועים במדויק למאשימה, הנאשם צרך אלכוהול.

במועד זה, בסמוך לשעה 23:00, חזר הנאשם אל הבית ואיים על המתלוננת בכך שאמר לה: "אני אמות או את תמותי" או מילים דומות לכך. לאחר מכן, הנאשם תפס את המתלוננת בפניה באמצעות שתי ידיו ולחץ בחוזקה על פניה, דחפה, וזו מעדה ואחזה בספה כדי לא ליפול.

מיד לאחר האמור, המתלוננת יצאה מהבית והתקשרה למשטרה. הנאשם הלך בעקבותיה, עיקם את ידה,

לקח ממנה את מכשיר הפלאפון שלה, וזרק אותו על גג בניין הסמוך לבית. בעקבות זאת, ניזוק מכשיר הטלפון.

בהמשך לכך, ובעקבות קריאתה של המתלוננת למשטרה, הגיעו למקום שוטרים והמתלוננת עדכנה אותם כי הנאשם נמלט. השוטרים איתרו את הנאשם וקראו לו, והנאשם בשומעו את הקריאות ברח לביתו, שם עוכב על ידי אחיו עד להגעת השוטרים.

השוטרים אזקו את הנאשם, שלא שיתף עימם פעולה ונאצלו לגרור אותו לעבר הניידת ולהכניס אותו אל הניידת כשהוא מתנגד ומניף רגליו לכל עבר.

תסקיר שירות המבחן:

3. לבקשתו, הנאשם הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן.

בתסקיר מיום **07.11.2022** פורטו קורותיו של הנאשם. הנאשם בן 32, רווק ללא ילדים, מתגורר בבית הוריו בנתיבות, לא עבד טרם מעצרו. הנאשם עלה לישראל מאתיופיה בהיותו פעוט. השלים 10 שנות לימוד. לדבריו, במהלך לימודיו חווה השפלות ועל רקע זה החל להיעדר מבית הספר ולנהל אורח חיים שולי, הכולל שימוש בחומרים משני תודעה ומעורבות בפלילים. על רקע זה לא גויס לצבא.

הנאשם מסר, כי מתמודד עם כאבים נוירולוגים ברגלו ומטופל תרופתית. בנוסף, הנאשם מתמודד עם מחלת מאניה-דפרסיה אך אינו מוכר ולא מקבל קצבה.

הנאשם תיאר את אביו כדמות דומיננטית במשפחה ומסר כי בילדותו נהג כלפיו באלימות פיזית. תיאר כי כיום הקשר ביניהם תקין. תיאר קשר קרוב עם אחותו הבכורה.

הנאשם מעורב בפלילים מאז היותו נער. בין השנים 2008-2022 הורשע שמונה פעמים בעבירות מגוונות - מין, אלימות, סמים, הפרות הוראה חוקית ורכוש, וריצה מספר תקופות מאסר.

בהתייחס לעבירה הנוכחית, הנאשם מסר כי חווה קושי לשלוט בכעסו מאחר ואימו החביאה את הסמים שהחזיק ברשותו. הרושם הוא, כי הנאשם מתקשה להכיר בהתנהלותו האלימה כלפי אמו ובדפוסיו הפוגעניים.

בהקשר לצו הפיקוח בעניינו, הנאשם מסר כי מאז הרשעתו האחרונה בעבירת המין, חווה קושי לתפקד ולהשתלב חברתית, לצד זאת שלל עיסוק מוגבר במין או הפרה של תנאי הצו. מדו"ח יחידת הפיקוח נמסר, כי הצו בעניינו תקף עד ליום 25.03.2023. במהלך תקופת הפיקוח נרשמו הפרות צו רבות, בהן שימוש בסמי פיצוציות ובאלכוהול, הפרות צווי הרחקה וחוסר שיתוף פעולה עם קצין הפיקוח.

הערכת המסוכנות משנת 04.11.2020 קבעה, כי מסוכנותו המינית גבוהה.

הנאשם תיאר שימוש בחומרים ממכרים מגיל צעיר ובין היתר תיאר הסנפת דבק מגע, חשיש וסמי פיצוציות וצריכת אלכוהול מופרזת. מספר ניסיונות טיפוליים לגמילה מחומרים אלה כשלו בעבר.

הנאשם הביע רצון במסגרת מעצרו האחרון להשתלב במסגרת טיפולית, אך לא הצליח להימנע משימוש בסמים. הנאשם ציין, כי כיום מבין שלשם הצלחתו בתהליך עליו לנתק את קשריו החברתיים. כמו כן תיאר כי ברקע להפרות צו הפיקוח התמכרותו לסמים ואלכוהול.

הנאשם מסר, כי טרם מעצרו טופל ביחידה להתמכרויות בנתיבות וקיבל תמיכה רגשית וסיוע בהימנעות משימוש בחומרים ממכרים. אך חודש לפני מעצרו חבר לחברה שולית וחזר לצורך חומרים אלה.

במסגרת הפניה קודמת של הנאשם לשירות המבחן, לא שולב בתוכנית טיפול סגורה בהיעדר מוטיבציה וכן בהיעדר מסגרת מתאימה בהיותו מורשע בעבירת מין. צוין, כי כיום הנאשם מביע רצון לשילוב בטיפול גמילה. עם זאת, תיאר שימוש בסמים גם בזמן מעצרו. התקבל הרושם, כי לנאשם נזקקות טיפולית, אך בד בבד מבטא רצון זה בכדי להשפיע על ההליך הפלילי.

הרושם הוא מהתמכרות עמוקה לחומרים ממכרים, ללא כוחות וגורמי תמיכה מספקים לסיוע בתהליך הגמילה. בנוסף, לנאשם דפוסים עבריינים מושרשים והוא אינו מורתע מהליכים משפטיים. קיים פער בין המודעות לבעיית ההתמכרות והבעת הרצון לטפל בה ובין כוחותיו והתנהלותו בפועל. כן נלקחו חשבון דפוסית התנהגותו האלימים, בצד הבעת מוטיבציה להמנע ממעורבות עתידית בפלילים. הערכת המסוכנות בעניינו של הנאשם היא גבוהה, על רקע התמכרותו. בנסיבות אלה, שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו וממליץ על ענישה שיקומית בצד מעקב פסיכיאטרי סדיר בשב"ס ובחינת אפשרות לשילוב בתהליך גמילה במסגרת המאסר.

טענות הצדדים לעונש:

4. **המאשימה** הגישה טיעוניה בכתב (מסומן **במ/1**). כן הוגש גיליון הרישום הפלילי וגזר דין בר הפעלה בעניינו. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו במקרה זה וטענה, כי מידת הפגיעה בהם היא משמעותית.

המאשימה הפנתה לאסמכתאות מהפסיקה בנוגע לענישה:

א. ת"פ 57956-02-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** - במסגרת תיק קודם של נאשם זה, הורשע בהסדר טיעון בעבירות הפרת צו פיקוח, תקיפה של אמו בכך שסטר לה וכן החזקת סם לצריכה עצמית. הצדדים אתרו במשותף להטיל על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

בהקשר זה הפנתה המאשימה גם לתיקים נוספים בהם הורשע הנאשם בהפרות של צו הפיקוח בגין צריכת חומרים ממכרים: ת"פ 50322-08-19 ; 388167-01-20 ; ת"פ 26625-09-20 ; ת"פ 26526-09-21, תיקים בהם הורשע הנאשם בהפרות צווי הפיקוח שהיו מוטלים עליו בכך שצרך סמים מסוכן או סם קנבוס.

ב. ת"פ 8293-10-18 **מדינת ישראל נ' קסאי** - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בשתי הפרות של צו פיקוח בכך שצרך משקאות אלכוהוליים. הנאשם נדון לשמונה חודשי מאסר, הכוללים הפעלת תנאי של שלושה חודשי מאסר.

ג. ת"פ 48823-02-13 **מדינת ישראל נ' אבו דוס** - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו ב היזק לרכוש במזיד, איומים ותקיפה, שהופנו כלפי אימו. הנאשם נדון לעשרה חודשי מאסר בפועל, הכוללים הפעלת תנאי בן שישה חודשי מאסר, בחפיפה חלקית.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המאשימה הפנתה לעוצמת האלימות ופוטנציאל הסלמת האירוע אשר עלול היה להביא לפגיעה חמורה יותר בגוף וברכוש. זאת, לאור העובדה שהנאשם פעל תחת חומרים ממכרים והרקע התחלואתי-התמכרותי.

המאשימה עתרה למתחם ענישה הנע בין 14-28 חודשי מאסר.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המאשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם ממנו עולה כי הנאשם רצידיוויסט הן בהפרת צווי הפיקוח על רקע התמכרותי והן באלימות כלפי אמו, אשר אף מסלימה עם הזמן.

נטען, כי הנאשם חסר מורא מהחוק ונחושה ענישה מוחשית בעניינו.

בצד זאת, המאשימה מפנה לכך שהנאשם נטול אחריות על מעשיו וייתר את שמיעת עדות המתלוננת שהיא אמו. בסופו של דבר, המאשימה עותרת להטיל על הנאשם עונש ברף העליון של מתחם הענישה, שלא יפחת מעשרים חודשי מאסר, בצד הפעלת מאסר על תנאי במצטבר, בצד מאסר מותנה מרתיע ופיצוי למתלוננת.

5. ההגנה הפנתה לרקע לביצוע העבירות שהוא התחלואה הכפולה ממנה סובל. ההגנה הפנתה לכך, שלא נמצאה לנאשם מסגרת טיפולית בשל השילוב של הרקע ההתמכרותי, הנפשי והיותו עבריין מין מורשע הנתון בצו פיקוח. נטען, כי בשל אי שילוב הנאשם במסגרת טיפולית הנאשם חוזר ומבצע עבירות שכולן מבוצעות על רקע התמכרותי. נטען, כי כל הפרות צו הפיקוח עניינן צריכת חומרים ממכרים.

ההגנה הסתייגה מן האמור בתסקיר לגבי כוחות הנאשם והמוטיבציה החיצונית והדגישה, כי הפעם שירות המבחן אפילו לא ניסה לחפש מסגרת מתאימה אלא בחר להציג את הנאשם כחסר מוטיבציה לטיפול. נטען, כי המוטיבציה של הנאשם רבה.

בנסיבות אלה עתרה ההגנה להקל עם הנאשם.

קביעת מתחם העונש ההולם:

6. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

אין מחלוקת על כך, שהנאשם מבצע עבירות דומות באופן חזרתי, וזאת על רקע התמכרותו. צו הפיקוח בעניינו, האוסר על שימוש בחומרים ממכרים, נטוע בהערכת המסוכנות המינית בעניינו שלאחר תקופה משמעותית עדיין

נותרה גבוהה. אכן, הפרות הצו החוזרות אינן כוללות עבירות מין נוספות מלבד זו אשר הורשע בה, אך הן כוללות שימוש לרעה ואינטנסיבי בחומרים ממכרים, אשר מוביל את הנאשם לבצע גם עבירות נוספות ובפרט אלימות הולכת ומסלימה כלפי אמו, שבביתה הוא מתגורר. האלימות המיוחסת לנאשם במקרה זה, הגם שתורגמה לעבירות שאינן ברף הגבוה לעבירות האלימות, טומנת בחובה פוטנציאל נזק רב והנזק והחשש לחייה של האם חורג מעבר לחבלה הפיזית שנגרמה לה. זאת, נוכח התנהגותו פורצת הגבולות וחסרת המעצורים של הנאשם כשהוא נתון תחת השפעת אלכוהול.

האירוע בו הורשע הנאשם אינו אירוע מתוכנן אך בכך טמונה גם המסוכנות הרבה שכן התנהגות הנאשם בלתי צפויה והסלמתה מהירה. בנוסף, מדובר באירוע נמשך כאשר במספר 'צמתים' במהלך האירוע הנאשם יכול היה להתעשת, לרסן את התנהגותו ולחדול מהתנהגותו האלימה, אך הוא המשיך בה גם כלפי השוטרים. ניכר בהתנהגות הנאשם לאורך האירוע כי הוא חסר תובנה או יכולת ליישם לקחי עבר מהרשעותיו הרבות הקודמות בריסון התנהגותו.

7. **בבחינת מדיניות הענישה יש להקיש ממקרים דומים בהם מבוצעות עבירות דומות, בדגש על פגיעה פיסית בבני משפחה או בקרובים, על רקע התמכרות או תחלואה כפולה. ראו, למשל:**

א. ת"פ (חי') 61380-03-16 **מדינת ישראל נ' סמעון** - הנאשם הורשע בהפרת צו פיקוח, שימוש בסם ותקיפה. לנאשם קשיים נפשיים ברקע. הנאשם עבריו חזרתי בתחום זה, על רקע התמכרותו ומצבו הנפשי.

נקבע מתחם של נקבע מתחם הנע בין 3-10 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם נדון ל-9 חודשי מאסר בפועל שירוצו במעון "נווה מנשה", מאסר מותנה וצו מבחן.

ב. ת"פ 4596-08-17 **מדינת ישראל נ' גוזלן** - הנאשם הורשע בתקיפת אביו ובגניבת כרטיס חיוב וניסיון הונאה בכרטיס חיוב וזאת על רקע התמכרותו. הנאשם בעברו שולב בתוכניות לגמילה אך לא השלים אותן. בנוסף, הנאשם מוכר למערכת בריאות הנפש. לנאשם עבר פלילי רלוונטי, לרבות אלימות קודמת כלפי אביו.

נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם נדון ל-7 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

ג. ת"פ 23930-12-17 **מדינת ישראל נ' מירושניצ'נקו** - הנאשם הורשע בשלוש עבירות של תקיפה חבלנית של זקן (אמו), איומים, היזק לרכוש במזיד והעלבת עובד ציבור. העבירות בוצעו על רקע תחלואה כפולה. לנאשם הרשעות קודמות רלוונטיות, לרבות תקיפת הוריו.

נקבע מתחם הנע בין 14-30 חודשי מאסר.

הנאשם נדון ל-18 חודשי מאסר בפועל.

ד. רע"פ 297-15 **ברנסון נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בניסיון תקיפה ותקיפה חבלנית של אחותו ושל אמו, על רקע התמכרותו לאלכוהול. לנאשם רקע פסיכיאטרי. הנאשם ללא הרשעות קודמות.

נקבע מתחם הנע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר.

הנאשם נדון לעונשים צופי פני עתיד.

ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל ועונשו של הנאשם הוחמר לחמישה חודשי מאסר. הבקשה נדחתה.

ה. ת"פ (ב"ש) 60328-05-22 **מדינת ישראל נ' אבו מור** - הנאשם הורשע בתקיפה חבלנית של אביו, על רקע דרישת כסף.

נקבע מתחם ענישה של 8-18 חודשי מאסר בפועל.

לנאשם עבר פלילי רלוונטי וריצה תקופות מאסר בעברו. הנאשם נדון ל-11 חודשי מאסר בפועל.

ו. ת"פ (ב"ש) 61839-08-20 **מדינת ישראל נ' איסברג** - הנאשם הורשע בתקיפה חבלנית של זקן (אביו). ברקע קיימת תחלואה כפולה. במסגרת ההליך שוחרר הנאשם למסגרת טיפולית מתאימה אך נפלט ממנה. גם הזדמנות נוספת לא נשאה פרי.

נקבע מתחם ענישה של 9-20 חודשי מאסר.

הנאשם נדון לשנת מאסר.

ז. ת"פ 19238-10-17 **מדינת ישראל נ' ספיבק** - הנאשם הורשע בתקיפה ותקיפה חבלנית של זקן (אמו) בגין שני אירועים בהם היה נתון תחת השפעת אלכוהול. לנאשם הרשעות קודמות רלוונטיות לרבות תנאי בגין תקיפה קודמת של אמו.

נקבע מתחם של 10-24 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם נדון ל-30 חודשי מאסר בפועל, הכוללים הפעלת תנאים בני 10 חודשי מאסר.

בקביעת מתחם העונש ההולם בית המשפט לוקח בחשבון, כי המתחם שנקבע אמור להכיל בתוכו עונשים מתאימים לכלל המקרים בהם מורשעים נאשמים בעבירות שבוצעו על רקע דומה ובנסיבות דומות מבחינת רמת האלימות והנזקים שנגרמו, מלבד, כמובן, אותם מקרים בהם קיימים שיקולי שיקום המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם.

בשים לב לפסיקה הנוהגת במקרים דומים, יש לקבוע מתחם ענישה של 9-20 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

8. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפני מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

הנאשם חוזר ומבצע עבירות דומות. אמנם קיים רקע התמכרותי ותחלואה נפשית בהם ממקדת ההגנה את טיעוניה, אך מתסקיר שירות המבחן עולה כי בד בבד קיימים דפוסים עברייניים מושרשים וכן דפוסים אלימים מושרשים.

לקחתי בחשבון, כי ההפרות החוזרות של צו הפיקוח נוגעות כולן לשימוש בחומרים ממכרים, אך בד בבד, הערכת המסוכנות בעניינו של הנאשם היא גבוהה הן על פי גורמי הפיקוח בתחום המיני והן על ידי שירות המבחן. ניכר קשר הדוק בין צריכת חומרים ממכרים על ידי הנאשם ובין ביצוע עבירות אלימות חוזרות. אכן, אין בידי מדינת ישראל להציע לסובלים מתחלואה 'משולשת' מסוג זה. חוסר זה לא ניתן לזקוף לחובת הנאשם, ולכן אין צורך להכריע בשאלה האם במקרה הקונקרטי עיקר המלצת שירות המבחן מבוססת על היעדר פתרון מוסדי בנמצא או גם על היעדר כוחות ומוטיבציה מספקים מצד הנאשם.

ואולם, במצב דברים זה, בו הנאשם חוזר ומבצע עבירות חמורות ומפגין התנהגות מסוכנת ומסלימה על רקע התמכרותו, יש לתת את הבכורה לשיקולי ההרתעה וההגנה על הציבור בפרט על הגנת אמו, שהיא קורבן חוזר להתנהגותו של הנאשם.

בנסיבות אלה, יש להטיל על הנאשם ענישה בשליש העליון של מתחם הענישה. יש להפעיל את המאסר המותנה בחפיפה חלקית, בשים לב לנטילת האחריות והחיסכון בזמן השיפוטי.

יש לקוות, כי זו הפעם הנאשם יצליח להתמיד בניקיון מחומרים ממכרים בתקופת מאסרו וישכיל לעשות כן גם לאחר שחרורו ממאסר.

בשים לב לנסיבות המקרה והנסיבות שברקע, לא מצאתי כי עתירת המאשימה להטלת פיצוי תואמת את האינטרס הציבורי.

סוף דבר:

9. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 15 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.

ב. הפעלת מאסר בן חודש ימים, מת"פ 26526-09-21 של בית משפט השלום בבאר-שבע, מחציתו במצטבר לעונש שהוטל על הנאשם בתיק זה.

בסך הכל ירצה הנאשם בתיק של 15.5 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירה בה הורשע.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"א כסלו תשפ"ג, 15 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.